

Sobota 11.9.2021 výprava k Libušínskému jezírku

Ráno nás autobus vysadil ve stanici Vaňkovka, hned na začátku jsme zvolili trochu nesprávnou cestu a došli k plotu a museli jsme se vrátit k zastávce a zvolit jinou počáteční cestu. Samozřejmě jsme se odmítli kouknout na mapu v mobilu, neb každý správný woodcrafter umí číst v papírové mapě ;o).

Když už jsme byli na správné cestě šlo vše jako po mále. Nejprve jsme zkusili, jací by z nás byli pašeráci. Každý si našel šišku a měl se jí zbavit tak, aby jej u toho nikdo jiný neviděl. Tuto úlohu zvládli všichni naprosto skvěle. Další důležitou dovedností je umět být neviditelný a umět se v přírodě dobře zamaskovat či schovat. Tuto dovednost jsme cvičili hrou „Raz, dva, tři, osm“. Toto nám vydrželo až skoro k jezírku. Cestou jsme však museli nařezat ještě opékací klacíky a když jsme je řezali, tak se nám ztratili všichni z nejstaršího rodu. Šťastně jsme se setkali až u jezírka, kde na nás poctivě čekali.

U Libušínského jezírka jsme si opekli za drobného deštíku buřty, a to co kdo měl k opékání. Zahráli pár hříček, jako Shazování trojnohy, Na Krakatici,... Ti odvážnější se dokonce šli i koupat. Někteří dokonce i když neměli ručník ;o).

Poté již nastal čas jít zpět na autobus co by nás odvezli zpět k našim maminkám a tatínkům. Bohužel trochu přšelo a tak jsme cestou zpátky již žádnou hru nehráli :o(. Na zastávku jsme došli včas a ani jsme moc nezmokli.

Rozhodně jsem si dnešní výpravu užila a už se těším na další.

S modrou oblohou,

Pecka